

Tandy Bled 2/5 1951

100113

Biskop Berggrav som kristelig statistiker

Hvordan bygges en statistikk av folks religiøse følelser

den man ser seg old i ning. best t sam- må blod- på å sam- s be- i ro, jelses- l sin d det nan f. r man i får lle på grepet fylles 1, og i med tsettes

fyllin- opere- ope- i bru- n be- ekken n, og som etode lærre den men. også som som fører andre r lite i hol- il fire atene r me-

Biskop Eivind Berggrav har hold et underlig foredrag om «Arbeiderpartiet og kirken», i Kristelig Studentforbund. Ifølge «Arbeiderbladet»s referat uttalte biskopen at «en beregning som er akseptert fra fremtredende Arbeiderparti-hold viser at det i partiet er 60 prosent som er positivt innstillet overfor kristendommen, 5 prosent fiendtlig eller motvillige og 35 prosent like-sæle.» Etter å ha referert disse tallene tilføyet biskopen for egen regning: «Jeg tviler på at noe annet parti har så stor prosent positivt kristendomsinnstilte tilhengere som Arbeiderpartiet.»

—Det er en ganske ny og meget oppsiktsvekkende metode til bedømmelse av forholdet mellom kristendommen og de politiske partier biskop Berggrav her lanserer. Vi er i dag kommet så langt at kristendommen har opphørt å være et stridspunkt på det politiske plan, og det skulle både samfunnet, kirken og de kristelige organisasjoner være best tjent med. Vi har riktignok et parti som pretenderer å være særlig kristeligsinnet, men heller ikke på det hold har man gått så langt som til å operere med statistiske oppgaver over kristendommens utbredelse innen de forskjellige parti-organisjoner. Når kristendommen i sin tid inntok en ganske fremtredende plass i den politiske debatt, var det fordi Arbeiderpartiet den gang selv innbød til det, ved programmessig å stille seg i opposisjon.

til både det kristelige livssyn og det kristelige arbeide.

Men hva skal det tjene til at man i dag reiser en debatt om kristendommen og partiene og tildeler regjeringspartiet biskopelige attestasjoner for en særlig sterk forankring i kristendommen? Hva er det for slags statistikk hr. Berggrav bygger på, og hva betyr det at den er blitt «akseptert fra fremtredende Arbeiderpartihold»? Er det en privat Gallup biskopen har sine tall fra, og er det meningen at også andre partier skal gjennomlyses på den måten og senere få akseptere eller eventuelt forkaste resultatet?

Vi aner ikke hvor mange oppriktige kristne det er i de forskjellige partier, hverken i absolute tall eller i prosentvise relasjoner. Vi skulle ønske at det var riktig mange av dem, innen alle partier. Men vi tror ikke at så vanskelige samvittighetsspørsmål egner seg for statistisk oppstilling i Nasjonalbudsjett-form. Biskopens tall kan tjene som kjærkomne oppslag i «Arbeiderbladet», men tjene kristendommens sak kan de ikke.

R. H.

Vi er helt ut enig i ovenstående og kan forstå den forbauselse biskopens «statistikk» har vakt innen alle hold. Den forekommer oss særdeles dunkel.

Vi har alltid forfektet at religiøsitet kan vel stort sett være temmelig likelig fordelt over alle partier, det blir et rent menneskelig spørsmål.

Det kunne derfor interessere oss om biskopen ville besvare følgende: Hvordan bygger man en statistikk av folks religiøse følelser? Biskopen skulle vel ikke i sin iver ha glemt et lite ord som nettopp angår de religiøse følelser og som man stundom minnes om i Skriften: Lønnekammeret?

er foretatt og der 800 mennesker — et representativt utvalg av kvinner og menn fra hele landet — har uttalt seg om åndssvakesaken, viser en pussig ting: Folk har så mye på hjertet om denne saken at alle intervjuerne klaget over at intervjuene ble for lange. La oss håpe at det bak disse ordene også ligger forståelse og hjertelag. I så fall kan Hjerotelotteriet, som er etablert i Oslo og hadde et sentralinstitutt i Oslo og hadde eningen nagaе planer om å re i sarnu

opplyste i sitt foredrag at han i den mer Tønsberg som et eksempel på nev- årsberetning han har utarbeidet, nev-